

som at trække en halv, hel eller to Mil til en bestemt Auktionsplads, og jeg maa gøre opmærksom paa den store Betydning, det har af Hensyn til Kreatureres Sundhedstilstand, at en 3—4 Landbrugere, som har en halv Snes Kreaturer at sælge, kan afholde Auktionen paa en af deres Ejen-domme, hvor de kan trække Kreaturerne sammen. De kender hverandres Kreaturer og ved, at de er sunde og friske, saa at der ingen Skade sker ved at føre dem sammen. Hvis imidlertid den Slags Auktioner ikke kan tillades, skal de samles paa et bestemt Sted fra et større Omraade og kommer muligvis i Berøring med smittede Dyr, som er befængte med en eller anden Sygdom, og saa er det ikke rart at faa sine Dyr hjem. Der er desuden heller ikke den samme Betryggelse for dem, som køber paa Auktioner, hvor Dyrene kommer fra mange forskellige Steder, de har saa ikke tilstrækkelig Garanti for at faa friske og sunde Dyr. Vi maa derfor sætte overordentlig stor Pris paa denne Bestemmelse, hvis vi er enige om at kæmpe for at faa rene og sunde Besætninger, som er fri for Smitte. Naar det Middel slaas os ud af Hænderne, ser jeg ikke, at vi paa virksom Maade kan bekæmpe Udbredelsen af Smitte, og derfor er det, at vi sætter stor Pris paa at have Lov til at afholde Auktioner, hvor vi vil, ikke den enkelte, men Foreningerne, saaledes som det har været Tilfældet hidtil, og det er jo gaaet udmærket godt. Jeg har den Tro til Foreningernes Bestyrelse, at de vil forstaa at skønne lige saa godt over, hvor det kan være rigtigt at afholde den Slags Auktioner som vedkommende Amtmand. Det, at man i hvert enkelt Tilfælde skal henvende sig til Amtmanden og faa udpeget det Sted, hvor Auktionen skal afholdes, vil som nævnt af min ærede Kollega, det ærede Medlem for 4de Kreds (Maegaard), forvolde en hel Del unødvendig Ulejlighed, og der vil kunne blive truffet meget uensartede Afgørelser.

Hertil skal jeg indskrænke mig. Det, at vi nu har trukket et Par Ændringsforslag tilbage og koncentrerer hele vor Interesse paa de to Hovedpunkter, maa være et fornyet Bevis paa, at vi strækker os vidt i Retning af Imødekommen.

Olufsen: Jeg vil opfordre ærede Medlemmer til at stemme for det under Nr. 2 stillede Ændringsforslag. Naar der ikke tillægges Bestemmelsen i § 1, 2det Stykke, nogen Betydning for de Landbrugere, for hvis Skyld Bestemmelsen er sat ind i Lov-

forslaget, kan jeg ikke se nogen Grund til at beholde den, da den altid aabner en Bagdør for, at andre end Landboforeninger kan afholde Auktion. Jeg skal derfor meget opfordre ærede Medlemmer til at stemme for Ændringsforslag Nr. 2.

la Cour: Jeg vil takke Ministeren for hans Svar paa min Forespørgsel. Jeg ser ikke rettere end, at det Svar var saaledes, at man til tredie Behandling vil blive nødt til at stille et Ændringsforslag til § 5. Den højtærede Minister har talt en hel Del mod vore Auktioner, men jeg vil dog gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at der kun er Tale om ved Auktion at lade bortsælge Husdyr og Landbrugsprodukter, det er noget helt andet, end hvis man ogsaa, hvad Ministeren maaske har tænkt sig, tog Vogne, Plove, Harver og Indbo med. Det er meget praktisk at afholde Auktionerne ude paa Gaardene. Naar man f. Eks. vil sælge 100 Tdr. Havre, og der er mange, som ønsker at købe dem, kan Sælgeren ikke køre disse 100 Tdr. Havre ud til en Auktionsplads 1 eller 1½ Mil borte, men . . . (*Afbrydelse:* Han kan tage en Prøve med). Ja, det er rigtigt nok, men Købere er altid skeptiske overfor Prøver. Hvis Sælgeren kommer ud paa Auktionspladsen med en Prøve, vil Køberen sige: Ja, men hvor ligger Dyngen? Og saa maa han selvfølgelig vise ham hen i Laden eller op paa Loftet, hvor Dyngen ligger, og Køberen kan da undersøge, om Prøven er rigtig. Forholdet er det samme med Hensyn til Halm og Hø, Ting, der har stor Betydning, men som man heller ikke kan køre lange Veje med. Hvis derimod Auktionen afholdes paa selve Stedet, kan Køberen ikke alene se en Prøve, men selve Lageret, og derefter kan han gøre sit Bud. Jeg kan ikke indse, at der er noget galt i at afholde Auktioner paa Gaardene, da der kun er Tale om Bortsalg af Kvæg og Landbrugsprodukter.

Justitsministeren (Zahle): Der blev allerede ved en Afbrydelse givet det ærede Medlem Anvisning paa at faa de 100 Tdr. Havre solgt, nemlig ved at sælge dem efter Prøve, men der er endnu en Udvej, og det er den at betale de Gebyrer, man skal betale. Her taler man hele Tiden, som om det var noget i og for sig paaskønnelsesværdigt at indrette sig saaledes, at man kan faa bortsolgt ved Auktion uden at betale de Auktionsgebyrer, man efter de bestaaende Love skal betale, og som andre betaler. Det kan umulig være de høje Lovgiveres Me-